

kymret med Hensyn til Skatteydernes Forpligtelse til at opgive til Staten deres Indtægter og Formue. Vi ere jo standsede ved det Standpunkt, at der ikke findes nogen egentlig Tvang, men dette, at Statsmyndighederne lempeligt og stille lede Skatteborgerne til at give saa rigtige Oplysninger som muligt, kan jeg ikke se, at der er nogen Ulykke i. Det er jo en væsentlig og stor Statsinteresse, at Oplysningerne blive nogenlunde rigtige. Jeg tænker, at ærede Medlemmer ville give mig Ret i, at hvis vi havde fuldkommen rigtige Opgivelser til Indkomstskatten, vilde Statistisk Bureau anslaa den danske Befolknings Indkomster til nogle Hundrede Millioner mere om Aaret, end det nu gør, og Statskassen og Kommunekassen vilde ogsaa være godt tjente dermed. Jeg kan altsaa ikke se nogen stor Ulykke i, at man fra Myndighedernes Side har gjort, hvad man kunde, for at lede Befolkningen til at opgive sin Indkomst og eventuelt sin Formue saa rigtigt som paa nogen Maade muligt, og andet tænkes der jo vedblivende ikke at skulle ske. Hvis man forkaster dette Ændringsforslag og beholder Forslaget i dets nuværende Skikkelse, vil Forholdet blive dette, at der kommer til at gælde forskelligartede Regler for København og det øvrige Land. Herfor kan der naturligvis føres det Argument i Marken, at man ikke har samme Brug eller samme Nødvendighed for det i København, da Kildeartbeskatningen ikke kan indføres her, men, som jeg allerede har nævnt, er den heller ikke indført rundt om i vore Provinsbyer, bortset fra Kolding og Esbjerg, og jeg ser ikke, at det er rimeligt og naturligt, at Skatteborgerne stilles paa to forskellige Maader i København og f. Eks. paa Frederiksberg, hvor de gamle Regler jo ville vedblive at gælde, selv om dette vedtages.

Endelig er der Forholdet mellem de forskellige Kommuner. Der har jo alligevel ogsaa Opholdskommunen Interesse af, at man faar Besked om, hvilken Indkomst der flyder fra den anden Kommune, Erhvervskommunen, idet der jo skal godtgøres i Forhold dertil fra Opholdskommunen. Og endelig udveksle utvivlsomt de forskellige Nabokommuner forskellige Oplysninger imellem hinanden som Grundlag for deres

Beskatning. Jeg tror derfor virkelig, at rent praktiske Grunde tale for, at man bliver ved den Ordning, som man nu en Gang er kommen ind paa. Det er jo ikke noget nyt, ikke noget revolutionært, men kun en Fastholdelse af de Regler, som allerede gælde.

Det ærede Medlem fremhævede endelig med Hensyn til Ændringsforslaget om Processens Førelse som Straffesager, at i Statsskatteloven fandtes der intet derom. I den kommunale Skattelov findes det jo imidlertid i de almindelige Bestemmelser, og der vil der ogsaa paa dette Punkt blive en Forskel mellem København og det øvrige Land, hvis man ikke vedblivende fortolker det saaledes efter denne nye Lov, at Sagen skal føres i den kriminelle Proces's Former. Det synes mig at staa uklart her, hvorledes det, selv om vi ikke vedtage denne Ændring, i saa Henseende vil gaa; men hvis man fulgte den Opfattelse, som det ærede Medlem gør sig til Talsmand for, vilde København ogsaa paa dette Punkt blive stillet anderledes end de andre Byer i Danmark.

Det er muligt, at der vil være Grund til at tage disse Ting op, som det ærede Medlem her har gjort sig til Talsmand for, i Almindelighed for hele Landet, men saa tror jeg, at det maa være den rette Vej, at man stiller et særskilt Lovforslag derom, som gør Reglerne ensartede for København og det øvrige Danmark, men ikke paa denne særlige Lov skiller Hovedstaden ud fra de andre Dele af Landet og de allernærmeste Distrikter og ordner det paa en anden Maade her. Dertil synes det mig dog ikke, at Sagen er tilstrækkelig vigtig.

Ordføreren (Bramsen): Jeg vil tillade mig overfor den højtærede Minister at gøre den Bemærkning, at naar man skiller Hovedstaden ud fra det øvrige Land i den Grad, som Tilfældet er her ved at give en fra det øvrige Lands afvigende Lovgivning om den personlige Kommuneskat i København, forekommer det mig, at der derudfra maa kunne drages den Slutning, at man ikke, paa samme Tid som man forlanger, at denne Lovgivning skal være forskellig fra den for det øvrige Land gældende, tillige kan forlange, at den skal være den samme, som gælder for det øv-